

Հովհաննես Թումանյան

Արփենիկին

Հիշո՞ւմ ես Բորժոմն, այծյամնե՛ր, ժայռե՛ր...

Ինչպես որ թողիր՝ էս ժամին էլ դեռ

Վայրենի՛, չըքնա՛ղ կանգնած են ու կան:

Եվ հիշում են միշտ էն գիժ աղջրկան,

Որ իր կուսական գրվարթ աղմուկով,

Արծաթ ծիծաղով, ճիչով ու երգով

Լըցնում էր անտառն իրենց շրթջակա

Ու... հիմա չըկա՛... ու հիմա չըկա՛...

1917
